

Felszabadulásunk évfordulójára

Felszabadulásunk nyolcadik évfordulójára a Szervetlen és Analtikai Kémiai Intézet fizikai dolgozói igen szép munkafelajánlásokat tettek. Tudatában vagyunk annak, hogy a mi munkánk is fontos része annak a soha nem látott méretű fejlődésnek, ami népi demokráciánkban mindenütt, a szocializmus építése során folyik.

Mi is hozzájárulunk ahhoz, hogy hallgatóink tágas, ragyogóan tiszta tantermeiben és laboratóriumokban dolgozhassanak. De nemcsak a tankarításban, hanem a gyakorlatok előkészítésében, vegyszerek, oldatok elkészítésében és a hallgatók zavartalan munkájának biztosításában is részt veszünk, nem azt nézve, hogy a munkaidő lejárt-e már, hanem, hogy munkánkat jól elvégeztük-e. Részt veszünk a kutató munkában is. Egyes részfeladatokat önállóan végzünk el, ioncserelési kísérleteket, áramkörök összeállítását, elektromos kályhák, elektródok készítését, teljesen tiszta higany előállítását, rajzok készítését, hogy csak néhányat említsünk.

Népgazdaságunk szempontjából értékes, elhasznált vegyszerek regenerálását elvégezzük és ezzel jelentős megtakarítást tudunk elérni. Így gyűjjük például az ezüst, jó, alkalohol maradványokat.

Napi munkánk jó elvégzése mellett az is április 4-i felajánlásainkhoz tartozik, hogy önképzésünkre is nagy gondot fordítottunk. Fizikai dolgozóink 70 százaléka laboránsképző tanfolyamot végzett, illetve végez és több mint 60 százaléka vizsgázik az általános iskola VII. osztályából és végzi a VIII. osztályt esti tanulás keretében. Szakmai továbbképzés mellett ideológiai képzésünket is ugyanolyan fontosnak tartjuk, szeminariumon mindannyian részvevők szűnk. Az értelmiség dolgozóknak minden lehetséges segítséget megadunk, de ők is segítenek bennünket, jó együttműködéssel igyekeztünk minél jobb kollektív szellemet teremteni.

A sok szép április 4-i felajánlás közül kiemelhetjük pl. Barna Györgyöt, aki csak nemrégben került az intézetbe és már beiratkozott a laboránsképző tanfolyamra és megtanulja a kvalitatív gyakorlatok önálló előkészítését, Puskás Lajos legmesszebbmenően nyújtott segítségát, Sebestyén Ferenc és Zirczer Ferenc igen szép elektrotechnikai felajánlásokat tettek. De nincs egyetlen fizikai dolgozónk sem, aki valamilyen figyelemreméltó felajánlást ne tett volna. Így ünnepejük méltón április 4-ét.

Kiss István,
Szervetlen Kémiai Intézet.

Hogyan készülök április 4-re

Az ország dolgozói: termelőszövetkezeti tagok, üzemi munkások, hivatalos dolgozói lelkesedéssel készülnek április 4-re, hazánk felszabadulása ünnepének méltó megünneplésére. Több és jobb munkájuk felajánlásával mutatják meg szeretetüket a Szovjetunió, a Dicsőséges Szovjet Hadsereg és Sztálin elvtárs iránt, aki felszabadított bennünket a fasiszta elnyomás alól, s ma is békénk, biztonságunk legfőbb óra.

A mi Karunk dolgozói is valamennyien tettek munkafelajánlást április 4-re. A fizikai dolgozók közül mi portások, együttes és egyéni felajánlásainkkal ünnepeünk. Molnár Bálint elvtárral együtt, aki a Jogi Kar másik portása, kollektív felajánlást tettem, amely szerint minden nap félórával hamarabb nyitunk, folyamatosan rendbentartjuk a kapufeljárót és előcsarnokot. — A kollektív felajánlásom kívül még több egyéni felajánlást is tettem, melyekkel az a céltom, hogy házon belüli javítás munkák elvégzését takarékoskodjaim szocialista államunk pénzével. Ezért vállalom, hogy a jogi kari épület földszinti folyosóján lévő öt darab ajtó önműködő zárral látom el, illetőleg a két ajtó, amelyen a zárrak rosszak, kijavítom. A javítási, illetve szerelési munkákhoz régi rollók rugóját használom fel, ezáltal is takarékoskodni kívánok.

Egyéni felajánlásom középpontjába a takarékoskodást azért állítottam, mert a XIX. Pártkongresszuson Malenkov elvtárs, a hazai viszonylatban pedig Gerő és Rákosi elvtársak felhívták a dolgozók figyelmét a takarékoskodás fontosságára. Úgy érzem, minden dolgozónak kötelessége a maga munkahelyén az anyaggal, munkaidővel való takarékoskodás.

Hazánk felszabadulásának szép ünnepét nem is ünnepehetném méltóbban, mint a nagy Szovjet Kommunista Párt irányításának saját munkaterületemen való alkalmazásával.

Április 4-i felajánlásommal egyben szerelmek tanúbizonyságot tenni harcos helytállásomról a béke frontján, ragaszkodásomat szeretném kimutatni a mi békénk megteremtője iránt, a világ összes békeharcosának vezetője iránt: Sztálin elvtárs iránt.

Éljen április 4-e, hazánk felszabadulásának ünnepe, éljen Sztálin elvtárs, a világbéke óra, éljen Rákosi elvtárs, a magyar békeharcosok vezetője!

Csiszár Mihály
jogi kari portás

A Szegedi Egyetem bölcsődéjéről

Az április 4-én, egy kívül-belül teljesen újjáépített házban nyitott meg 1952 május 19-én az egyetem bölcsődéje. — Ez ma Szeged egyik legkorszerűbb ilyen intézménye. 45 csecsemő gondozását 6 szaképzéssel gondozónő látja el a járóbeteg orvosi felügyelet mellett. A gondozottak kicsinyek élelméze a Gyermekklinikáról történik. A gyermekek reggel 8 órától d. u. 4 óráig tartózkodnak a bölcsődében. Amikor behozzák őket, megfürdetik, a bölcsőde ruhába öltöztetik és tápláló reggelit kapnak. Felszabadulás előtt az egyetemnek hasonló intézménye nem volt, az egyetem dolgozói a bölcsődét az öt éves tervben kapják.

Levelezés a harkovi egyetemekkel

Egyetemünk DISZ-szervezetének igyekeznek felvenni a kapcsolatot a szovjet egyetemek Komszomol-szervezeteivel és komszomolistáival. Az 1952/53-as tanévben megindítottuk a levelezést, ami azóta is folyik.

Mi a célja ennek a levelezésnek? Az, hogy a szovjet egyetemisták leveleiből megismerjük életüket, tanulási módszereiket, tanácsot és segítséget kapjunk tőlük, ha erre szükség van, ugyanakkor pedig megismertessük őket a mi életünkkel, tanulásunkkal. Levél útján még jobban megismerhetjük a szovjet diákok, annak kiváló tulajdonságait, tudásomját, állhatatosságát és szívósságát a feladatok végrehajtásában, szocialista viszonyát a munkához és ennek segítségével igyekeztünk magunkban is kifejleszteni ezeket a tulajdonságokat. Ahhoz, hogy minél előbb szocialista egyetemistáknak nevezhessük magunkat, okvetlenül szükségünk van szovjet elvtársaink segítő útmutatására.

DISZ-alapszervezetünkben sok javaslat hangzott el legelőször is arra, hogyan tegyünk szert szovjet egyetemek címére. Könnyebbé tehető, hogy egyik barátom Harkovban tanul, ő pedig megígérte, hogy megbeszéli egyetemünk Komszomol-szervezetének vezetőivel ezt a levelezést. Ugyanakkor a harkovi Idegen Nyelvek Főiskolájának komszomolistái is megígérték, hogy megindítják velünk a levelezést. Mivel pedig azt akarjuk, hogy ezeknek a leveleknek a tartalma ne maradjon csupán egy kis közösség kezében, meg fogjuk keresni a lehetőséget, annak, hogy a szovjet tapasztalatok minden kar, minden hallgatójának tudomásra juthassanak. Éppen ezért a harkovi egyetemistáktól kapott leveleket magyarra fordítva el fogjuk juttatni az Egyetemi DISZ-bizottsághoz. Biztosak vagyunk abban, hogy mind tanulási módszerek, mind politikai munka terén igen sok újat fogunk tanulni a szovjet egyetemistáktól.

Balázs József
oroszszakos hallgató

ALEKSZÉJ TOLSZTOJ-EST AZ EGYETEMEN

A Városi Tanács a Központi Egyetem dísztermében január 28-án Alekszej Tolstoj-estet rendezett. Az ünnepélyt Tombáczy Imre, Szeged város VB. elnökhelyettese nyitotta meg. Előadó Remete László volt, a budapesti Fővárosi Pedagógiai Könyvtár vezetője. Az előadáshoz hozzászólt Vajda László főiskolai tanár, Regényrészleteket Varsányi Péter egyetemi hallgató olvasott fel. Az estet Várnagy Lajos és Nagyné Varju Irma zenekonzervatórium tanárok hegedű, illetve zongorajátéka és a NIVO Játékrúgyár színjátszó csoportja szereplése tette színessé.

Hogyan oktattott a Kórbonctani Intézet az elmúlt félévben

Ahhoz, hogy egyetemen a gyógyító orvostudomány, a klinikai tárgyak oktatása rendszeresen, feltétlenül szükséges, hogy a hallgatók megfelelő kórbonctani alapismeretekkel rendelkezzenek. Miért teltek e cél érdekében az elmúlt félév folyamán a Kórbonctani Intézet dolgozói?

Az oktatás vázát jelentő elméleti előadásokat a professzor a kutatások legújabb eredményeire, különösen a szovjet orvostudomány idevonatkozó tapasztalataira támaszkodva, mindig jól jegyzetelhető módon tartotta. Így a hallgatók nagy többsége jó jegyzetet készített, a sokszorosított jegyzeteket és a tankönyveket túlnyomórészt csak saját készítésű jegyzetük kiegészítéseként használták.

A gyakorlati oktatás terén súlypont kérdésként tekintettük, hogy az minél kisebb csoportokban történjenek. Novemberben az addigi csoportokat felére osztottuk, a múzeumi csoportokat pedig negyedére. Ezáltal az intézet oktatási felszerelését sokkal jobban ki lehetett használni, a hallgatók sokkal jobban meg tudták figyelni pl. a boncolási anyag elválogatásait s a gyakorlatvezető asszisztenseket két-, ill. négyszer annyit tudtak egy-egy hallgatóval foglalkozni, mint azelőtt. A Szövetkezeti Intézettel együttműködve, a két intézet eszközeinek jobb kihasználása révén elértek, hogy minden hallgatónak külön mikroszkóp jutott a kórszövetkezeti gyakorlatokon, holott egy-két évvel ezelőtt sokszor három-négy hallgatónak kellett ugyanannál a mikroszkópnál állnia. A boncolási gyakorlatok számát hejt kettőről háromra, majd negyre emeltük, ezáltal a boncolási anyagot is jobban kihasználtuk a tanítás céljaira. A gyakorlatokat mindig a legképzettebb asszisztensek vezették, ami a gyakorlatok kellő színvonalát biztosította.

A hallgatók tanulmányi színvonalának, közvetve pedig az oktatás eredményességének ellenőrzése a két kísérleten kívül a gyakorlatokon rendszeresített vizsgákészítések történt. Különösen lényeges részét képezték ezek a múzeumi demonstrációknak, ahol, akár csak a kórszövetkezeti gyakorlatokon, a vezető tanárszék sajátmagának

JEGYZETEKET KÉSZÍTETT s ezek alapján többé-kevésbé tiszta képet nyert a félév végére a hallgatók szakmai fejlődéséről. Bevezettük, hogy ugyanígy az előadásokon készített jegyzeteket a beosztott gyakornok ellenőrizte. Az így megszerelt adatok és saját észrevételei alapján az intézet tanulmányi felelőse tiszta képet nyert az egyes hallgatók tanulmányi színvonaláról, úgy, hogy — bár az évfolyam létszáma jóval nagyobb volt, mint a régebbi évfolyamoké — a régebbi félévek-

kel összehasonlítva sokkal jobban megismertük a hallgatókat, s a hallgatók fejlődését. Így, ha valakinél elmaradás mutatkozott, idejében be lehetett avatkozni. Például az intézet szakértői-felelőse meg tudta, hogy a szakértőségek közül többen félnek a boncolástól, húzódoznak a boncolásokban való aktív részvételől. Figyelmeztette erre a boncolási gyakorlatokat vezető tanárszék tagjait a DISZ-csoportvezetőkkel közösen figyelmeztette ennek a kérdésnek s így sikerült is teljesen leküzdeni egyes hallgatók ilyen féltelmeit, gátlásait. Konzultációkat tartottunk, ahol a hallgatók elmondták a tisztázásra, magyarázásra váró problémáikat, amelyekkel a konzultációt vezető asszisztensek így alkalmunk volt alaposan megbeszélni. A tanulmányi értekezleteken a professzor és a tanegedszemélyzet tagjai a DISZ-csoportvezetőkkel közösen megbeszélték az oktatás aktuális problémáit és sok esetben a DISZ-csoportvezetők által felvetett javaslatokat a tanárszék elfogadta s ezek lényeg hasznosnak is bizonyultak.

Megállapíthatjuk, hogy a régebbi évekhez képest az elmúlt félévben jelentős javulás mutatkozott a gyakorlati oktatás, a folyamatos tanulás ellenőrzése s általában a hallgatókkal való foglalkozás terén. sőt a félév folyamán is

HATÁROZOTT FEJLŐDÉS

volt megfigyelhető. Mindezt azonban korántsem tekinthetjük elegendőnek. Az oktatás további javítása céljából terveztük, hogy a DISZ csoportokkal az eddiginél jóval szorosabb kapcsolatot fogunk tartani. Fel fogjuk hívni például a DISZ-csoportvezetők figyelmét egy-egy kiemelkedő előmenetelt mutató hallgatóra, hogy átadhassa tanulmányi módszerét a többieknek. Az intézet tanulmányi felelőseinek az évfolyam tanulmányi felelőseivel, továbbá azoknak az intézeteknek a tanulmányi felelőseivel, ahol ugyanannak az évfolyamnak az oktatása folyik, az eddiginél sokkal szorosabb kapcsolatot kell a jövőben tartania. Így pontosabban meg lehet majd állapítani egyes hallgatók esetleges lemaradásának okát, körülményeit, továbbá, hogy melyik tárgyból szükséges esetleg a hallgatói kötelező konzultációra kiirni. Így a DISZ-csoportvezetők esetleg tanulópárok alakítása segítségével beavatkozva, idejében tudja a hallgató javítani lemaradását.

Tudatában vagyunk annak, hogy kiváló, szocialista típusú szakembereket kell egyetemünknek nevelni és ezért intézetünkben minden erővel arra törekszünk, hogy oktató, nevelő munkánkkal hozzájáruljunk e cél eléréséhez.

Szélesen becsapta maga mögött az ajtót, nagykabátját a szék karfájára lőtte, és végleghevert az ágyon. Fejében még mindig ott kavargott az utolsó tétel részletei s most azt mérlegelte magában: mit mondhatott volna jobban, mi meghatott volna el.

— Mindegy — mondta aztán félhangosan, mintha csak magában beszélné — az a fontos, hogy sikerült. És nem is rosszul.

— Csakhogy megszólítottál — hallotta váratlanul Kovács Gabi hangját.

— Te itthon vagy? Nem is vettek észre — csodálkozott Laci. Végignézett a szobán, de senkit sem látott. Végül is felfedezte a sarokban, a szekrény és a kályha között barátja kócos fejét, amint mosolyogva fordult feléje. — Úgy bebújtál, mint a medve a barlangjába.

— Tanultam. És látam, hogy nagyon el vagy foglalva, nem akarjalak zavarni. Hogy vizsgáztál?

— Ötösrre. Én kértél tőlem, hogy 4.71-ig délután, Nem is rogtam. — Nem — felelte vontatottan a másik —, persze. még jobb lehetne.

— Ugyan, hagyd — komorodott el Laci arca. — Miért rontod el a kedvedet. Mindenből ötösrre mentem, oroszból közepesre. Pechem volt. Különben is Horváth Frici pikkel rám, meg nem is volt hozzá sok kedvem. Jó-jó, én megértem, hogy egy nyelvésznek kell tudnia oroszul. Még azt is elismerem, hogy az orvosoknak nagy előnye, ha eredetiben olvashatják az orosz szakkönyveket. De azt csak megengedem, hogy integrálni oroszul is éppen úgy kell, mint magyarul. Én matematika-szakos tanár akarok lenni. A nyelvekhez sohasem értem. Hát miért törjem magam.

— Majakovszkij azt írja, hogy bármilyen nemzetiségű volna, megtanulna oroszul, hiszen Lenin és Sztálin ezen a nyelven írnak és beszélnek. Várj csak, mindjárt megkeresem. — Gabi a pole felé nyúlt, ahol a Majakovszkij-kötet állt.

— Ugyan, hagyd ezt a kincstári dumát — legyintett Károlyi Laci. — Értsd meg, az én fejem képzelettel van tele, és nem fér meg benne az igeragolás. Ne mondj, hogy szakbarbár vagyok — tette hozzá rövid szünet után. — Tudhatod,

— Ugyan, hagyd — komorodott el Laci arca. — Miért rontod el a kedvedet. Mindenből ötösrre mentem, oroszból közepesre. Pechem volt. Különben is Horváth Frici pikkel rám, meg nem is volt hozzá sok kedvem. Jó-jó, én megértem, hogy egy nyelvésznek kell tudnia oroszul. Még azt is elismerem, hogy az orvosoknak nagy előnye, ha eredetiben olvashatják az orosz szakkönyveket. De azt csak megengedem, hogy integrálni oroszul is éppen úgy kell, mint magyarul. Én matematika-szakos tanár akarok lenni. A nyelvekhez sohasem értem. Hát miért törjem magam.

AZ OROSZ VIZSGA

— Hogy marxizmusból jeres vizsgáztam, és szívesen is foglalkozom vele. Pedagógiából sem szerepeltem rosszul.

— És nem olvasnál szívesebben szovjet szakirodalmat eredetiben? — Hát akkor mire való a fordítók. Hadd éljenek azok is.

— Ide figyelj, Károlyi László! — Gabi arca komolyra vált, leült az ágy szélére s állat a te nyerebe támaszkodta. — Elmesejétek neked valamit.

Több mint nyolc éve már, pedig olyan, mintha tegnapi lett volna. Az uraság lázasan csomagolt, az ispán is vitte az irháját vele együtt. A cselédhözban öreg parasztember ült az egyetemen, nyirkosgó ezéket. Fiatal katonka állt előtte, s fojtott hangon beszélgettek.

— Nem megyek tovább, Apám! Semmi érdekem. És miér? — Értsd meg, az én fejem képzelettel van tele, és nem fér meg benne az igeragolás. Ne mondj, hogy szakbarbár vagyok — tette hozzá rövid szünet után. — Tudhatod,

— Csakhogy megszólítottál — hallotta váratlanul Kovács Gabi hangját.

— Te itthon vagy? Nem is vettek észre — csodálkozott Laci. Végignézett a szobán, de senkit sem látott. Végül is felfedezte a sarokban, a szekrény és a kályha között barátja kócos fejét, amint mosolyogva fordult feléje. — Úgy bebújtál, mint a medve a barlangjába.

— Tanultam. És látam, hogy nagyon el vagy foglalva, nem akarjalak zavarni. Hogy vizsgáztál?

— Ötösrre. Én kértél tőlem, hogy 4.71-ig délután, Nem is rogtam. — Nem — felelte vontatottan a másik —, persze. még jobb lehetne.

— Ugyan, hagyd — komorodott el Laci arca. — Miért rontod el a kedvedet. Mindenből ötösrre mentem, oroszból közepesre. Pechem volt. Különben is Horváth Frici pikkel rám, meg nem is volt hozzá sok kedvem. Jó-jó, én megértem, hogy egy nyelvésznek kell tudnia oroszul. Még azt is elismerem, hogy az orvosoknak nagy előnye, ha eredetiben olvashatják az orosz szakkönyveket. De azt csak megengedem, hogy integrálni oroszul is éppen úgy kell, mint magyarul. Én matematika-szakos tanár akarok lenni. A nyelvekhez sohasem értem. Hát miért törjem magam.

riadt. Két német tiszt állt az ajtóban, őt meg egy nyilas karszalagos civil ráncigálta. — Most megismogatta a vérért jogjod! Itt tüzelőállás lesz. El kell hagynia a lakást. De azonnal! — türelmetlenkedett.

— Los! Los! — vezényelt az egyik német az ajtóból.

— Nem tudom én ezt elolvasni, — Majd nemsokára megtanítom rá. Én már süllyesztettem — mosolygott a katonka. — Zárja rá az ajtót — mondta még, és eltűnt a szoba padlóján ásitó pincejében.

Az öreg visszatért a helyére a csapaját s tovább böngészte a papírost. Magában molyogott hozzá. — Itt van, né. Ez lehet az aláírás, Rákosi Mátyás. Émlékezem rá még Salgótarjánból, 19-ben volt. Éppen az idén mult huszonegy éve. Milyen érdekes ez az orosz írás, Jó mert ruszin katonák is, majd a fiam.

Lejegyzte az írást az asztalra. Feje hátrabilint, elszunyókált. Nem is csoda, hogy fáradt volt, npok óta hajszolta csomagolni az uraság. — Hé, öregem! Keljen már fel, a mindenségél, fejének! — Az öreg fe-